

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ RESMÎ GAZETE

Sayı : 36

**EK III
TEBLİĞ VE İLANLAR**

17 Şubat, 2014

Sayı : 124

Çevre Yasası

(18/2012 Sayılı Yasa)

36.1.B Madde altında Tüzük

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu, Çevre Yasası'nın 36'ncı maddesinin (1)'inci Fıkrasının (B) bendinin kendisine verdiği yetkiye dayanarak aşağıdaki Tüzüğü yapar:

Kısa 1. Bu Tüzük, "Büyük Yakma Tesislerinden Kaynaklanan Hava Kirleticİ İsim Emisyonlarının Sınırlandırılması Tüzüğü" olarak isimlendirilir.

BİRİNCİ KISIM

Genel Kurallar

2. Bu Tüzükte metin başka türlü gerektirmedikçe;

Tefsir

“Atık Gazlar”, katı, sıvı veya gaz emisyonlar içeren gaz halinde salınımları (hacimsel debileri, su buharı düzeltmeleri yapıldıktan sonra standart sıcaklıkta (273.15 K) ve basınçta (101.3 kPa) metreküp bölü saat olarak ifade edilecek ve bundan böyle (Nm³/h) olarak anılacaktır) anlatır.

“Baca”, atık gazların havaya verilmesi için bir veya birden fazla boru ile çıkış sağlayan yapıyı anlatır.

“Bakanlık”, Çevre işleri ile görevli Bakanlıkı anlatır.

“Biyokütle”,

- (1) Tarım veya ormancılıktan elde edilmiş olup enerji içeriğinden yararlanmak için yakıt olarak kullanılan herhangi bir bitkisel materyal içeren ürünleri veya
- (2) Tarım ve ormancılıktan gelen bitkisel atıklar veya
- (3) Oluşan ısı elde edilmişse besin işleme endüstrisinden gelen bitkisel atıklar veya
- (4) Üretim yerinde birlikte yakılmış ve oluşan ısı elde edilmişse, ham selüloz üretiminden ve hamurdan kâğıt üretiminden gelen lifli bitkisel atıklar veya
- (5) Mantar atıkları veya
- (6) Ağaç koruyucu maddeleri veya kaplamalarla işleminden geçirme nedeniyle halojenli organik bileşikler veya ağır metaller içerebilecek ağaç atıkları dışında ağaç atıkları (özellikle inşaat veya yıkım atıklarından kaynaklı ağaç atıkları haricindeki ağaç atıkları) anlatır.

“CEN”, Avrupa Standardizasyon Komitesini anlatır.

“Çift veya Çoklu Yakıt Yakan Tesisler”, aynı anda veya değişimli olarak iki veya daha fazla yakıt ile ateşlenebilen yakma tesislerini anlatır.

“Daire”, Çevre Koruma Dairesini anlatır.

“Dizel Motor”, dizel çevrimine göre çalışan ve yakıtı yakmak için sıkıştırma ateşlemesi kullanan içten yanmalı motoru anlatır.

“Doğal Gaz”, asal gazlar ve diğer içeriği hacimsel olarak % 20’sinden (yüzde yirmi) fazla olmayan, doğal yollardan oluşan metan gazını anlatır.

“Emisyon”, maddelerin yakma tesisinden havaya salınmasını anlatır.

“Emisyon Sınır Değeri”, bu Tüzüğün 14’üncü maddesinde belirtilen süreler içerisinde yakma tesisinde havaya boşaltılan atık gazların içinde bir maddenin bulunmasına izin verilen konsantrasyonu; sıvı ve gaz yakıtlarda % 3 (yüzde üç), katı yakıtlarda % 6 (yüzde altı), gaz türbinlerinde ve dizel motorlarda % 15 (yüzde onbeş) oranında oksijen olduğu varsayılarak, mg/Nm³ olarak ifade edilen kütle bölü hacim atık gazın hacmi olarak hesaplanan değeri anlatır.

“EN 14181 Standardı”, sabit kaynak emisyonları - otomatik ölçme sistemlerinin kalite güvencesi standardını anlatır.

“Gaz Motoru”, Otto çevrimine göre işleyen ve kıvılcım ateşlemesi veya çift yakıtlı motor ise sıkıştırma ateşlemesi kullanan içten yanmalı motoru anlatır.

“Gaz Türbini”, termik enerjiyi mekanik işe çeviren, çoğunlukla bir kompresör, yakıtın okside edilerek çalışan sıvıyı ısıttığı termik bir cihaz ve bir türbinden oluşan dönen makinelerin tümünü anlatır.

“ISO”, Uluslararası Standardizasyon Teşkilatını anlatır.

“İşletim Saatleri (ömrü)”, açılış ve kapanış süreleri hariç, yakma tesisinin tamamen veya kısmen çalışarak havaya emisyon bıraktığı zamanın saat olarak ifade edilmesini anlatır.

“İşletmeci”, yakma tesisini veya dizel motoru işleten gerçek veya tüzel kişi, veya yakma tesisi veya dizel motor üzerinde ekonomik karar verme gücü olan kişiyi anlatır.

“İzin”, Çevre Yasası altında alınan her türlü izni anlatır.

“Kükürt Giderme Oranı”, bu Tüzüğün 14’üncü maddesinde belirtilen süreler içerisinde yakma tesisinde havaya salınmayan kükürt miktarının aynı süre içerisinde yakma tesisine sunulan ve kullanılan yakıtın içinde bulunan kükürt miktarına olan oranını anlatır.

“Mevcut Tesis”, Bu Tüzük yürürlüğe girmeden önce işletme ruhsatı alan veya faaliyetlerine başlayan yakma tesisini ve dizel motorunu anlatır.

“Reaktör”, Bir katalizör yardımıyla kimyasal tepkime yaparak üretim elde edilen endüstri kuruluşunu anlatır.

“Yakıt”, yakma tesisini ateşlemeye yarayan katı, sıvı veya gaz halindeki yanıcı maddeleri anlatır.

“Yakıt Isıl Gücü (Termal Girdi)”, bir yakma tesisinde birim zamanda yakılan yakıt miktarının yakıt alt ısıl değeriyle çarpılması sonucu bulunan asıl güç değerini anlatır.

“Yakma Tesis”, yakıtları okside ederek oluşan ısının kullanıldığı teknik

cihazları ve bu Tüzük amaçları bakımından aynı zamanda dizel motorları anlatır.

“Yeni Tesis”, Bu Tüzük yürürlüğe girdiği tarihte veya sonrasında işletme ruhsatı alan veya faaliyetlerine başlayan yakma tesisini ve dizel motorunu anlatır.

- Amaç 3. Bu Tüzüğün amacı; büyük yakma tesislerinden havaya salınan kirletici emisyonlara sınırlamalar getirmektir.
- Kapsam 4. (1) Bu Tüzük, hangi tür yakıt kullanıldığına bakılmaksızın, ölçülmüş toplam termal girdisi en az 50 MW (mega watt) olan yakma tesisleri ve dizel motorları kapsar.
- (2) (A) Yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen tesisin birden fazla olması halinde, bu tesislerin birleşiminin ölçülmüş toplam termal girdisi hesaplanırken her bir bireysel tesisin ölçülmüş toplam termal girdisi en az 15 MW (mega watt) olmalıdır.
- (B) Birden fazla tesisin birleşmiş toplam termal girdisi hesaplanırken, ölçülmüş toplam termal girdisi 15 MW altında olan bireysel yakma tesisleri ve dizel motorları dikkate alınmaz.
- (3) Bu Tüzük, sadece enerji üretimi için inşa edilen yakma tesisleri ve dizel motorları kapsamakta olup yakma ürünlerini doğrudan üretimde kullanan tesisler ile aşağıda belirtilenleri kapsamaz:
- (A) Yakma ürünlerinin doğrudan ısıtma, kurutma veya başka maddeler ve malzemelerin elden geçirilmesi için kullanılan tesisler.
- (B) Atık gazların yakılarak arındırılması için tasarlanan ancak bağımsız yakma tesisleri olarak işletilmeyen tesisler gibi yakma sonrası tesisler.
- (C) Katalitik parçalayıcı katalizörlerinin rejenerasyonu için kullanılan tesisler.
- (Ç) Hidrojen kükürtün, kükürte dönüştürülmesi için kullanılan tesisler.
- (D) Kimya endüstrisinde kullanılan reaktörler.
- (E) Kok batarya fırını.
- (F) Herhangi bir araç, gemi veya uçağın çalıştırılması için kullanılan teknik cihaz.

Toplama
kuralları

5. (1) İki veya daha fazla bağımsız yakma tesisinin atık gazları ortak bir bacadan salınıyorsa bu tesisler tek bir yakma tesisi gibi kabul edilir ve ölçülmüş toplam termal girdi hesaplamasında kapasiteleri birbirine eklenir.
- (2) İki veya daha fazla bağımsız dizel motorun atık gazları ortak bir bacadan salınıyorsa bu motorlar tek bir yakma tesisi gibi kabul edilir ve ölçülmüş toplam termal girdi hesaplamasında kapasiteleri birbirine eklenir.
- (3) İki veya daha fazla bağımsız tesisin ve/veya bağımsız dizel motorun, teknik ve ekonomik faktörlerin göz önüne alınması sonucunda Dairenin değerlendirmesi ışığında atık gazların aynı bacadan atmosfere verilmesi halinde, bu tesisler ve dizel motorlar tek bir yakma tesisi olarak kabul edilir ve ölçülmüş toplam termal girdi hesaplamasında kapasiteleri birbirine eklenir.
- (4) Yukarıdaki (1)'inci, (2)'nci ve (3)'üncü fıkralarda belirtilen ayrı tesislerin ölçülmüş toplam termal girdisi hesaplanırken her bir ayrı tesis veya dizel motor için ölçülmüş toplam termal girdisi 15 MW altında olan yakma tesisleri veya dizel motoru dikkate alınmaz.

İKİNCİ KISIM

Yakma Tesislerinin Faaliyetlerine ve Emisyon Sınır Değerlerine İlişkin Düzenlemeler

Mevcut
Tesislere
İlişkin
Düzenle
meler

6. (1) Bu Tüzük yürürlüğe girmeden önce işletme ruhsatı alan veya faaliyetlerine başlayan yakma tesisleri ile dizel motorları mevcut tesis kapsamındadır.
- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkra kapsamında olan bir mevcut tesisin bu Tüzük yürürlüğe girdikten sonra kapasitesini ölçülmüş toplam termal girdi olarak en az 15 MW artırması halinde, kapasite artırımına neden olan

bu kısım yeni tesis sınıfına girmekte olup, bu Tüzükteki yeni tesislerle ilgili kurallara tabi olur ve kapasite artırımına neden olan bu kısım ile ilgili emisyon sınır değeri tesisin tamamının ölçülmüş toplam girdisine(yakıt ısı güç kapasitesine) göre belirlenir.

- (3) Yukarıdaki (2)'nci fıkrada belirtilen ve kapasite artırımına neden olan kısmın atık gazlarının, yakma tesisinin mevcut bacasına bağlanıp salınması halinde; sözkonusu bacadan salınan gazlar için bu Tüzüğe ekli Ek-II'deki sınır değerler geçerli olup emisyon sınır değeri ortak bacaya bağlı olan unitelerin tamamının ölçülmüş toplam girdisine göre belirlenir.
7. (1) Dizel motorlar dahil sıvı yakıt kullanan mevcut yakma tesisleri bu Tüzüğe ekli Ek-I'de yer alan emisyon sınır değerlerini sağlamak zorundadır.
- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen emisyon sınır değerleri, sıvı yakıt kullanan mevcut yakma tesisinin tamamındaki toplam termal girdi üzerinden her bir ortak bacadan yapılan emisyon salınımları için geçerlidir.
8. (1) Bu Tüzük yürürlüğe girdiği tarihte veya sonrasında işletme ruhsatı alan veya faaliyetlerine başlayan yakma tesisleri bu Tüzüğe ekli Ek-II'de yer alan emisyon sınır değerlerini sağlamak zorundadır.
- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen emisyon sınır değerleri, yakma tesisinin tamamındaki toplam termal girdi üzerinden her bir ortak bacadan yapılan emisyon salınımları için geçerlidir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Tesislerin Kapasitelerinin Artırılması ve/veya Önemli Ölçüde Değiştirilmesi ve Diğer Gereklilikler

9. (1) Bir yakma tesisinin kapasitesinin termal girdi olarak en az 15 MW artırılması halinde, bu Tüzüğe ekli Ek-2'de belirtilen emisyon sınır değerleri tesisin yeni bölümüne uygulanır ve tesisin tamamının ısı kapasitesine göre belirlenir.
- (2) Yukarıdaki (1)'nci fıkrada belirtilen ve kapasite artırımına neden olan kısmın atık gazlarının, yakma tesisinin mevcut bacasına bağlanıp salınması halinde; sözkonusu bacadan salınan gazlar için bu Tüzüğe ekli Ek-II'deki sınır değerler geçerli olup emisyon sınır değeri ortak bacaya bağlı olan unitelerin tamamının ölçülmüş toplam girdisine göre belirlenir.
- (3) İşletmecinin, Dairenin çevre ve insanlar üzerinde önemli ölçüde olumsuz etkileri olabileceği görüşünde olduğu bir değişiklik

- planlaması halinde, bu Tüzüğe ekli Ek-II'de belirtilen emisyon sınır değerleri uygulanır.
- Atık Gazın Bacadan Atılma Koşulları 10. (1) Yakma tesislerinin atık gazları bir baca yardımı ile kontrollü bir şekilde bertaraf edilerek sağlık ve çevreyi koruyacak şekilde salınır.
- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen bacanın yüksekliği, Dairenin talep edeceği kurallara göre hesaplanır.
- Baca Gazı Arıtma Donanımının Arızası veya Devre dışı Kalması 11. (1) Baca gazı arıtma donanımının arızası veya devre dışı kalması halinde, eğer 24 (yirmi dört) saat içinde normal çalışma şartlarına dönüş sağlanmazsa işletmeci kapasiteyi düşürmek veya işletmeyi durdurmak veya tesisi düşük kirlilik yayan yakıtlar kullanarak işletmek zorundadır.
- (2) İşletmeci yukarıda (1)'nci fıkrada belirtilen her durumda Daireyi 48 (kırksekiz) saat içinde bilgilendirmek zorundadır.
- (3) Daire baca gazı arıtma donanımının arızası veya devre dışı kalması halinde gerekli işlemleri izinde belirtir.
- (4) Hiç bir şart altında 12 (on iki) aylık bir süreç içinde arıtmasız çalışma süresi 120 (yüz yirmi) saati geçemez.
- (5) Daire aşağıda belirtilen durumları göz önüne alarak, yukarıdaki (1)'nci ve (4)'üncü fıkralarda belirtilen 24 (yirmi dört) saat ve 120 (yüz yirmi) saatlik sınırlar için istisnalara izin verebilir:
- (A) Enerji kaynaklarının sürdürülmesi için yüksek derecede ihtiyaç bulunması veya
- (B) Arızanın yaşandığı tesisin yerine kısıtlı bir süre faaliyet gösterecek olan tesisin genel emisyonlarda bir artışa yol açacak olması.
- Çift veya Çoklu Yakıt Yakan Tesisler 12. (1) Eş zamanlı olarak iki veya daha fazla yakıt kullanan tesisler için Daire, emisyon sınır değerlerini aşağıda belirtildiği şekilde belirler:
- (A) İlk olarak, bu Tüzüğün ikinci ve üçüncü Kısımlarında belirtildiği gibi her bir yakıt ve yakma tesisinin yakıt ısıl gücüne göre ilgili kirlетici madde için emisyon sınır değerleri alınır.
- (B) İkinci olarak, yakıt-ağırlıklı emisyon sınır değerleri belirlenir, bu da yakıtın yukarıda (A) bendine göre bulunan kendi emisyon sınır değerlerinin her bir yakıtın sağladığı ısıl güç ile çarpılarak ve sonra bu sonucun bütün yakıtlar

tarafından sağlanan toplam ısı güç toplamına bölünmesi sonucu elde edilir.

- (C) Son olarak yakıt-ağırlıklı sınır değerler toplanır.
- (2) (A) Çoklu ateşleme birimlerinde ham petrol rafinerilerinin damıtma ve dönüşüm atıklarının kendi tüketimleri için tek başına veya başka yakıtlarla kullanıldığı hallerde, en yüksek emisyon sınır değerine sahip olan belirleyici yakıtın sağladığı ısı güç tüm yakıtların sağladığı toplam ısı gücün en az % 50'si (yüzde elli) kadar ise, sınır değerleri yukarıdaki (1) fıkraya bakılmaksızın esas alınır.
- (B) Yukarıdaki (A) bendinde belirtilen hallerde belirleyici yakıtın sağladığı ısı güç, tüm yakıtların sağladığı toplam ısı gücün %50'sinin (yüzde elli) altında olduğu hallerde emisyon sınır değeri, tek tek yakıtların sağladıkları ısı güçlerinin toplamının sağladığı toplam ısı güce göre oransal olarak aşağıda belirtildiği şekilde belirlenir:
- (a) İlk olarak, bu Tüzüğün ikinci ve üçüncü kısımlarında belirtildiği gibi her bir yakıt ve yakma tesisinin yakıt ısı gücüne göre ilgili kirletici madde için emisyon sınır değerleri alınır.
- (b) İkinci olarak belirleyici yakıtın (bu Tüzüğün ikinci ve üçüncü kısmına göre emisyon sınır değeri en yüksek olan yakıt; eğer iki yakıtın emisyon sınır değerleri aynı ise daha yüksek ısı gücü olan yakıt kabul edilir) emisyon sınır değeri bu Tüzüğün ikinci ve üçüncü kısmında anlatıldığı şekilde hesaplanır; bu değer ikinci ve üçüncü kısımlarda belirtilen yakıtta ait emisyon sınır değeri iki ile çarpılarak ve bulunan emisyon değerinden en düşük emisyon sınır değerine sahip yakıtın emisyon sınır değeri çıkartılarak bulunur.
- (c) Üçüncü olarak belirleyici yakıtın hesaplanan yakıt emisyon sınır değerini ısı gücü ile çarpılarak, her bir yakıtın bireysel emisyon sınır değeri ile sağladığı ısı gücü çarpılarak, çarpımı da tüm yakıtların sağladığı toplam ısı gücüne bölerek, yakıt-ağırlıklı emisyon sınır değerleri bulunur.
- (ç) Son olarak yakıt-ağırlıklı emisyon sınır değerleri toplanır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Ölçüm ve İzleme Gereklilikleri

Ölçüm
Zorunluluğu ve
Ölçüm
Yöntemleri

13. (1) (A) İşletmeci her yakma tesisinin atık gazlarında Kükürtdioksit (SO₂), Azotoksitler (NO_x), Karbon Monoksit (CO) ve toz seviyesi konsantrasyonlarını, emisyon sınır değerleri belirlenmiş parametreler için sürekli emisyon izleme sistemi (SEIs) kurarak ve sürekli olarak ölçerek izlemek zorundadır.
- (B) Yapılacak olan ölçümler, bu Tüzükteki izleme şartlarına ve emisyon sınır değerlerine uyumun kontrol edilebileceği şekilde yapılır, kaydedilir, raporlanır ve Daireye sunulur.
- (C) Ölçümlerde kullanılacak olan cihazların taşınması gereken özellikler ve cihazların çalışma usulu Daire tarafından belirlenir.
- (Ç) İşletmeci sürekli emisyon izleme sisteminin doğru bir şekilde çalışmasını sağlamak, bu sistemde meydana gelen arızaları gidermek ve bu sistemin çalıştırılmasını bu Tüzüğün 13'üncü maddesinin (8)'inci, (9)'uncu ve (10)'uncu fıkralarındaki kurallara göre yapmak zorundadır.
- (2) (A) Yukarıdaki (1)'nci fıkranın (A) bendinde belirtilen kurala istisna olarak aşağıdaki hallerde sürekli ölçüm gerekmeyebilir:
- (a) İşletim ömrü 10,000 çalışma saatinden az olan yakma tesisleri için
- (b) Doğal gaz kullanan kazanlarda SO₂ (Kükürtdioksit) ve toz için
- (c) Kükürt giderme ekipmanlarının bulunmadığı ancak bilinen kükürt değerlerine sahip sıvı yakıt kullanan gaz türbinleri veya kazanlarda SO₂ (Kükürtdioksit) için
- (B) Yukarıdaki (A) bendinde belirtilen sürekli ölçümün gerekli olmadığı hallerde, Daire tarafından belirleneceği şekilde en az altı ayda bir aralıklı ölçümler yapılır.
- (C) Kömür yakan yakma tesislerinde en az yılda bir kez toplam civa emisyonu ölçülmelidir.
- (3) (A) Tesiste kullanılan yakıtın tipinde veya tesisin işletme koşullarında önemli bir değişim olması halinde bu durum Daireye derhal bildirilir.
- (B) Daire yukarıdaki (A) bendi uyarınca yapılan bildirimden sonra yukarıdaki (1)'nci ve (2)'nci fıkralarda belirtilen izleme yükümlülüklerinin yeterliliğine veya uyarılma gerektirip gerektirmediğine karar verir.
- (4) Sürekli ölçüm sistemleri yılda en az bir kez referans metodlar ile

yapılan paralel ölçümler yoluyla kontrole tabi olur.

- (5) (A) Her bir tek ölçüm sonucunun % 95 (yüzde doksanbeş) güven aralığı değerleri, emisyon sınır değerlerinin aşağıda belirtilen yüzdelerini aşmaz:

Kükürtdioksit (SO ₂)	%20 (yüzde yirmi)
Azotoksitler (NO _x)	%20 (yüzde yirmi)
Toz	%30 (yüzde otuz)
Karbon Monoksit (CO)	%10 (yüzde on)

- (B) Geçerli kılınan saatlik ve günlük ortalama değerler, ölçülen geçerli saatlik ortalama değerlerden yukarıdaki (A) bendinde belirtilen güven aralığı değerinin çıkarılması ile elde edilir.

- (C) İçerisinde üç adetten fazla saatlik ortalama değer sürekli ölçüm sistemindeki arıza veya bakım sebebi ile geçersiz olduğu her bir gün geçersiz sayılır. Bir yıl içerisinde ondan fazla gün benzer koşullardan dolayı geçersiz sayılması halinde Daire işletmeciden sistemin güvenilirliğini artırması konusunda gerekli önlemleri almasını talep eder.

- (6) (A) Bu madde kapsamında yapılan ölçümlerin, Dairenin talep etmesi halinde Daireye gerçek zamanlı (ölçümlerin anlık değerleri) olarak ve Dairenin istediği şekilde iletilmesi sağlanacaktır.

- (B) Dairenin talep etmesi halinde, Dairenin gerçek zamanlı ölçüm sonuçlarına elektronik ortamda uzaktan erişimi sağlanır.

- (7) Yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen sürekli ölçümler atık gazlardaki oksijen içeriği, sıcaklık, basınç ve su buharı ölçümünü de içerir. Ayrıca baca gazı çıkış hızı, kütleli debi parametreleri de ölçülür.

- (8) CEN standartları yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bu maddede belirtilen tüm ölçümler, ilgili kirletici maddelerin örnekleme ve analizleri ve otomatik ölçüm sistemlerinin kalibrasyonuna yönelik referans ölçüm yöntemleri gibi, bu standarda uygun olarak yürütülür.

Ancak CEN standartları hazır değilse, bu maddede belirtilen ölçümlerle ilgili ISO standartları veya Daire tarafından kabul edilen bunlara eşdeğer bilimsel kaliteye sahip veri sağlayan ulusal veya uluslararası standartlar uygulanır.

- (9) (A) Otomatik Sürekli Emisyon İzleme sistemini (SEİs) oluşturan cihaz ve bağlantı ekipmanlarının kurulması ve çalıştırılması bu Tüzük kuralları ile EN 14181 standardı doğrultusunda gerçekleştirilir.
- (B) Emisyonların izlenmesinde kullanılacak örnekleme veya ölçüm noktalarının yerleri Daire tarafından tespit edilir.
- (10) Yukarıdaki (1)'inci fıkra kapsamında yapılan izleme sonuçlarının tamamı kaydedilir, işlenir ve Daire tarafından verilen izinde yer alan faaliyet koşulları ile emisyon sınır değerlerine uygunluk konularında karar verebilmesine olanak tanyacak şekilde Daireye sunulur.

Emisyonların
Değerlendirilmesi

14. (1) (A) Sürekli ölçümler sonucu elde edilen verilerin Daire tarafından incelenmesi neticesinde bir takvim yılı içinde aşağıdaki koşulların tamamının yerine geldiğine kanaat oluşursa, bu Tüzükte yer alan emisyon sınır değerlerine uyum sağlanmış kabul edilir:
- (a) Doğrulanmış aylık ortalamaların hiçbirinin bu Tüzükte yer alan ilgili emisyon sınır değerlerini aşmaması,
- (b) Doğrulanmış günlük ortalamaların hiçbirinin bu Tüzükte yer alan ilgili emisyon sınır değerlerinin % 110'unu (yüzde yüz on) aşmaması
- (c) Yalnızca ölçülmüş toplam termal girdisi 50 MW değerinin altında olan kömür kazanlarından kurulmuş yakma tesislerinde doğrulanmış günlük ortalama değerlerden hiçbirinin bu Tüzükte yer alan ilgili emisyon sınır değerlerinin % 150'sini (yüzde yüzelli) aşmaması
- (ç) Bir yıl içinde doğrulanmış saatlik ortalama değerlerin % 95'inin (yüzde doksanbeş) bu Tüzükte yer alan ilgili emisyon sınır değerlerinin % 200'ünü (yüzde iki yüz) aşmaması,
- (B) (a) "Geçerli ortalama değerler" bu Tüzüğün 13'ncü maddesinin (5)'nci fıkrasında belirtildiği şekilde belirlenir.
- (b) Yukarıdaki (a) alt bendi uyarınca geçerli ortalama değerler belirlenirken bu Tüzüğün 11'nci maddesinde belirtilen süreler ve başlatma ve sistem durdurma süreçleri dikkate alınmaz
- (2) Sürekli ölçümlerin gerekmediği hallerde ölçüm dizilerinden her biri veya Daire tarafından belirlenmiş kurallar çerçevesinde

tanımlanan ve belirlenen diğer usuller neticesinde ortaya çıkan sonuçlar emisyon sınır değerlerinin aşılmadığını gösteriyorsa bu Tüzükte belirtilen ilgili emisyon sınır değerleriyle uyum sağlandığı kabul edilir.

- Raporlama Gereklilikleri
15. (1) (A) İşletmeci her bir tesis için sürekli ölçümlerden elde edilen SO₂ (kükürt dioksit), NO_x (azot oksitler), CO (karbon monoksit) ve toz (Toplam askıya alınmış zerre olarak) için toplam yıllık emisyonlara ilişkin verileri Daireye rapor etmek zorundadır.
- (B) Yukarıdaki (A) bendinde belirtilen rapor, her takvim yılının sonunda bir sonraki yılın 31 Mart tarihine kadar Daireye gönderilir.
- (2) İşletmeci; yukarıdaki (1)'inci fıkrada yer alan yükümlülüğüne ek olarak, tesisin baca gazı ölçüm sisteminin bakım, onarım, kalibrasyon ve EN 14181 standardı kapsamında yapılan kalite güvence-kalite kontrol programları ile ilgili rapor ve belgeleri yıllık olarak her takvim yılının sonunda bir sonraki yılın 31 Mart tarihine kadar Daireye sunmak zorundadır.

BEŞİNCİ KISIM

Geçici Kurallar

- Geçici Madde 1. (1) Dizel motorlar dahil sıvı yakıt kullanan mevcut yakma tesisleri için 1 Ocak 2017 tarihine kadar geçerli olan emisyon sınır değerleri aşağıdaki gibidir:

Sıvı Yakıt
Kullanan Mevcut
Tesisler için 1
Ocak 2017
tarihine kadar
geçerli olan
Emisyon Sınırları

İşletmeci aşağıda mg/Nm³ ve % 3 (yüzde üç) oksijen (O₂) (dizel motorlar için %15 (yüzde onbeş)) içeriği olarak ifade edilen emisyon değerlerinin aşılmamasını sağlamakla yükümlüdür:

Toz	
Bütün tesisler	50
Kükürt dioksit (SO ₂)	
50 MW ≤ Yakıt ısı gücü <300 MW	1700
300 MW ≤ Yakıt ısı gücü <500 MW	1700 – 400 (lineer azalma)
Yakıt ısı gücü 500 MW veya daha fazla	400
Azot dioksit (NO ₂) olarak ölçülen azotoksitler (Azot oksit (NO) ve Azot dioksit (NO ₂))	
50 MW ≤ Yakıt ısı gücü <500 MW	450
Yakıt ısı gücü 500 MW veya daha fazla	400
Karbonmonoksit (CO)	
Bütün tesisler	150

- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen ve 1 Ocak 2017 tarihine kadar geçerli olan emisyon sınır değerleri, sıvı yakıt kullanan mevcut yakma tesisinin tamamındaki toplam termal girdi üzerinden her bir ortak bacadan yapılan emisyon salınımları için geçerlidir.

ALTINCI KISIM

Emisyon Sınır Değerine Uyuma Zorunluluğunun Askıya Alınması ve Muafiyet Tanınması İle İzin Süreci

Emisyon Sınır Değerine Uyuma Zorunluluğunun Askıya Alınması ve Muafiyet Tanınması	16. (1) Daire, normal şartlar altında düşük kükürtlü yakıt kullanan bir tesisin ciddi bir düşük kükürtlü yakıt açığı oluşması sebebiyle bunlara uyamaması halinde, kükürtdioksit (SO ₂) emisyon sınır değerlerine uyuma zorunluluğunu en fazla altı ay süresince askıya alabilir.
	(2) Daire, normal şartlar altında gaz yakıtlar kullanan ancak gaz stoklarında meydana gelen ani bir kıtlık yüzünden başka yakıtlar kullanmak zorunda kalan ve emisyon değerlerine uyabilmek için bir baca gazı arıtma tesisine ihtiyaç duyan tesislere, enerji arzını korumak için önemli bir gereksinim olması dışında on günü aşmamak kaydı ile emisyon sınır değerlerine uyuma zorunluluğundan muafiyet tanıyabilir.
	(3) Yukarıdaki (1)'nci ve (2)'nci fıkralardaki durumların ortaya çıkması halinde Daire her bir durum hakkında derhal bilgilendirilir.
İzin Süreci	17. (1) İzin başvurusu ve izin süreci konularında Çevre Yasası kuralları uygulanır.
18/2012	(2) İşletmeci, faaliyetlerini izin koşullarına, bu Tüzük kurallarına ve Çevre Yasası kurallarına uygun olarak yerine getirmek zorundadır.
18/2012	(3) İşletmecinin, yukarıdaki (2)'nci fıkraya aykırı davrandığının tespiti halinde, bu aykırılık ile ilgili olarak işletmeciye Daire tarafından Çevre Yasası uyarınca idari para cezası verilebilir.
18/2012	(4) İşletmecinin, yukarıdaki (2)'nci fıkraya aykırı davrandığının tespiti halinde yukarıdaki (3)'üncü fıkra kapsamında idari para cezası verilip verilmediğine bakılmaksızın, yukarıdaki (2)'nci fıkraya olan aykırılığı gidermesi için işletmeciye Daire tarafından Çevre Yasası uyarınca otuz güne kadar süre verilir. Verilen süre sonunda yükümlülüğünü yerine getirmeyen işletmecinin sahip olduğu yakma tesisi süreli veya süresiz olarak, kısmen veya tamamen faaliyetten men edilir.
Yürütme Yetkisi	18. Bu Tüzük, Çevre işleri ile görevli Bakanlık tarafından yürütülür.
Yürürlüğe Giriş	19. Bu Tüzüğün 7'nci maddesi 1 Ocak 2017 tarihinden başlayarak, geriye kalan maddeleri ise Resmi Gazete'de yayımlandığı tarihten başlayarak yürürlüğe girer.

Ek-I Bu Tüzüğün 7'nci maddesinin (1)'nci fıkrasında belirtilen yakma tesisleri için emisyon sınır değerleri:

1. Bütün emisyon sınır değerleri 273.15 K sıcaklıkta, 101.3 kPa basınçta, atık gazların su buharı içeriği yönünden düzeltilme yapıldıktan sonra ve katı yakıtlar için % 6 (yüzde altı), sıvı ve gaz yakıt kullanan yakma tesislerinden dizel motorlar, gaz türbinleri ve gaz motorları dışında % 3 (yüzde üç), dizel motorlar, gaz türbinleri ve gaz motorları için % 15 (yüzde on beş) oksijen (O₂) içeriğinde hesaplanır.
2. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında sıvı yakıt kullanan yakma tesisleri için kükürt dioksit (SO₂) emisyon sınır değerleri (mg/Nm³):

Ölçülmüş toplam termal girdi (MW)	Sıvı yakıt kullanan yakma tesisleri için SO ₂ emisyon sınır değerleri (mg/Nm ³)
50-100	350
100-300	250
> 300	200

Sıvı yakıt kullanan ve bu Tüzük yürürlüğe girmeden önce işletme ruhsatı almış veya işletmecisi bu Tüzük yürürlüğe girmeden önce işletme ruhsatı başvurusu yapmış yakma tesisleri yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmemesi şartıyla, ölçülmüş toplam termal girdileri 300 MW değerini aşmıyorsa 850 mg/Nm³, 300 MW değerini aşıyorsa 400 mg/Nm³ SO₂ emisyon sınır değerlerine tabi olur.

Atık gazları ortak bir baca üzerinden bir veya birkaç boruyla bırakan ve yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmeyen yakma tesisi kısımları yukarıdaki paragrafta belirtilen emisyon sınır değerlerine yakma tesisinin tamamının ölçülmüş toplam termal girdisiyle bağlantılı şekilde tabi olabilir. Bu durumda boruların her birinden yapılan salınımlar ayrı ayrı izlenir.

3. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında sıvı yakıt kullanan yakma tesisleri için azot oksitler (NO_x) emisyon sınır değerleri (mg/Nm³):

Ölçülmüş toplam termal girdi (MW)	Sıvı yakıt kullanan yakma tesisleri için NO _x emisyon sınır değerleri (mg/Nm ³)
50-100	450
100-300	200 (1)
> 300	150 (1)

- (1) Ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının yakıldığı ve ölçülmüş toplam termal girdisi 500 MW değerini aşmayan yakma tesisinde emisyon sınır değeri 450 mg/Nm³ olur.

Sıvı yakıt kullanan ve bu Tüzük yürürlüğe girmeden önce işletme ruhsatı almış veya işletmecisi bu Tüzük yürürlüğe girmeden önce işletme ruhsatı başvurusu yapmış yakma tesisleri yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmemesi şartıyla, ölçülmüş toplam termal girdileri 500 MW değerini aşmıyorsa 450 mg/Nm^3 , 500 MW değerini aşıyorsa 400 mg/Nm^3 NO_x emisyon sınır değerlerine tabi olur.

Atık gazları ortak bir baca üzerinden bir veya birkaç boruyla bırakan ve yıllık 1500 faaliyet saatinden daha uzun süre işletilmeyen yakma tesisi kısımları yukarıdaki paragrafta belirtilen emisyon sınır değerlerine yakma tesisinin tamamının ölçülmüş toplam termal girdisiyle bağlantılı şekilde tabi olabilir. Bu durumda boruların her birinden yapılan salınımlar ayrı ayrı izlenir.

4. Hafif ve orta distilatları yakıt olarak kullanan gaz türbinleri (kombine çevrimli gaz türbinleri (CCGT) dahil) NO_x için 90 mg/Nm^3 ve CO için 100 mg/Nm^3 emisyon sınır değerine tabi olur. Yıllık 500 faaliyet saatinden daha az süre işletilen acil durum gaz türbinleri bu paragrafta belirlenen emisyon sınır değerleri kapsamında değildir. Bu tesisin işletmecisi harcanan faaliyet saatlerini kayıt altına alır.
5. Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında sıvı yakıtlar kullanan yakma tesislerinde toz için emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3):

Ölçülmüş toplam termal girdi (MW)	Sıvı yakıt kullanan yakma tesisleri için Toz emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3) (1)
50-100	30
100-300	25
> 300	20

- (1) Ham petrolün kendi kullanımı için rafine edilmesinde ortaya çıkan damıtma ve dönüştürme artıklarının yakıldığı yakma tesisinde tesis bu Tüzük yürürlüğe girdiği tarihten önce faaliyete geçmişse yakma tesisinde emisyon sınır değeri 50 mg/Nm^3 olur.

Ek-II Bu Tüzüğün 8'nci maddesinin (1)'nci fıkrası kurallarında belirtilen yakma tesisleri için emisyon sınır değerleri:

- 1- Bütün emisyon sınır değerleri 273.15 K sıcaklıkta, 101.3 kPa basınçta, atık gazların su buharı içeriği yönünden düzeltme yapıldıktan sonra ve katı yakıtlar için % 6 (yüzde altı), sıvı ve gaz yakıt kullanan yakma tesislerinden dizel motorlar, gaz türbinleri ve gaz motorları dışında % 3 (yüzde üç), dizel motorlar, gaz türbinleri ve gaz motorları için % 15 (yüzde on beş) oksijen (O₂) içeriğinde hesaplanır.

Destek ateşlemesi bulunan kombine çevrimli gaz türbinlerinde standart oksijen (O₂) içeriği ilgili tesisin özellikleri dikkate alınarak Daire tarafından belirlenebilir.

- 2- Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında katı ve sıvı yakıtlar kullanan yakma tesislerinde kükürt dioksit (SO₂) emisyon sınır değerleri (mg/Nm³):

Ölçülmüş toplam termal girdi (MW)	Kömür, linyit ve diğer katı yakıtlar	Biyokütle	Turba	Sıvı yakıtlar
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 (akışkan yataklı yanma halinde)	200
> 300	150 200 (dolaşan veya basınçlı akışkan yataklı yanma halinde)	150	150 200 (akışkan yataklı yanma halinde)	150

- 3- Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında gaz yakıtlar kullanan yakma tesislerinde kükürt dioksit (SO₂) emisyon sınır değerleri (mg/Nm³):

Genel	35
Sıvılaştırılmış gaz	5
Kok fırınından düşük kalorifik değerli gazlar	400
Ateşleme fırınından düşük kalorifik değerli gazlar	200

- 4- Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında katı ve sıvı yakıtlar kullanan yakma tesislerinde kükürt dioksit (SO_2) emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3):

Ölçülmüş toplam termal girdi (MW)	Kömür, linyit ve diğer katı yakıtlar	Biyokütle ve turba	Sıvı yakıtlar
50-100	300 400 (pulverize linyit yakılması halinde)	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 (pulverize linyit yakılması halinde)	150	100

- 5- Hafif ve orta distilatlarını sıvı yakıt olarak kullanan gaz türbinleri (kombine çevrimli gaz türbinleri (CCGT) dahil) NO_x için $50 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ ve CO için $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ emisyon sınır değerine tabi olur.

Her yıl başına 500 faaliyet saatinden daha az süre işletilen acil durum gaz türbinleri bu paragrafta belirlenen emisyon sınır değerleri kapsamında değildir. Bu tesislerin işletmecisi harcanan faaliyet saatlerini kayıt altına alır.

- 6- Gazla ateşlenen yakma tesislerinde azot oksitler (NO_x) ve karbon monoksit (CO) için emisyon sınır değerleri (mg/Nm^3):

	NO_x	CO
Gaz türbinleri ve gaz motorları dışındaki yama tesisleri	100	100
Gaz türbinleri (kombine çevrimli gaz türbinleri (CCGT) dahil)	50 (1)	100
Gaz motorları	75	100

- (1) ISO temel yükleme koşullarınca % 35 (yüzde otuz beş) üzeri verimliliğe sahip olan tek çevrimli gaz türbinleri için NO_x emisyon sınır değeri $50 \times q / 35$ olur ve q değeri ISO temel yükleme koşullarında gaz türbine verimliliğinin yüzde olarak ifadesidir.

Gaz türbinlerinde (kombine çevrimli gaz türbinleri (CCGT) dahil), bu tabloda belirtilen NO_x ve CO emisyon sınır değerleri yükün % 70 (yüzde yetmiş) üzeri için geçerli olur.

Her yıl başına 500 faaliyet saatinden daha az süre işletilen acil durum gaz türbinleri bu paragrafta belirlenen emisyon sınır değerleri kapsamında değildir. Bu tesislerin işletmecisi harcanan faaliyet saatlerini kayıt altına alır.

7- Gaz türbinleri ve gaz motorları dışında gaz yakıtlar kullanan yakma tesisleri için toz emisyon sınır değerleri (mg/Nm³):

Genel	5
Ateşleme fırını gazı	10
Çelik endüstrisinde üretilen ve başka yerlerde de kullanılabilen gazlar	30